

Oli nagu ja ei olnud ka!

Täna on võidupüha. Kõikjal Eestis tähistatakse seda päeva. Ka Rakvere Vabadussõja ausamba juures pidi aset leidma lillede ja pärgade panek. Ootasin juba hommikust saadik, et oma koduaknast kaasa elada Eestimaa suurele tähtpäevale.

Ootasin ja ootasin, kellaosutid näitasid, et midagi peaks juba toimuma. Aga ei midagi! Tulid kaks sõjameest, ilmselt kaitseliitlased, võtsid hetkeks valvelseisaku, siis tuli kolmas ja korjas nad ära... Selle järel toimus see „pidulik jalutuskäik“. Läbimärjad „laigulised“ läksid robinal mööda, samm segamini. Ei ikka midagi! Siis korraga askeldavad kolm lipsustatud härrasmeest ümber ausamba, imetlevad teda ikka ligidalt ja kaugemalt. Seda kohe ei pannudki tähele, kes selle ainukese pärjakese sinna asetas.

Ootasin, et nüüd algab ametlik osa — aga ei tulnudki! Härrasmehed kiirustasid minekule, ei kulunud kokku vist kümnet minutitki ja läinud nad olidki!

Võib-olla peab panema kõik peenikese uduvihma süüks. Eks see inimene ole ikka üks suhkrutükk küll — sulab veel ära, kui kaua niiskust saab!!

Pärnus suhkrust keegi ei olnud. Seal toimus isegi paduvihmas kõik väljapeetult, peaaegu nagu sõjajärgsel Eestimaal!

**1920. aastal sündinud, oma kodumaad armastav eestlane
23. juunil Rakveres**